

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

ATT LÄGGA BORT SITT GAMLA JAG

Efesierbrevet 4:22 • Predikan G8B 2022-08-28 (Fågelsbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Liknelsen om kungasonens bröllop, Matt 22:1-14

Jag skulle vilja inleda med att läsa en av Jesu liknelser för er. I Svenska Folkbibeln har den rubriken, "liknelsen om kungasonens bröllop". Lägg särskilt märke till den sista delen av liknelsen.

Matteusevangeliet 22:1-14 (SFB-15)

¹Jesus talade än en gång till dem i liknelser: ²"Himmelriket är som en kung som höll bröllop för sin son. ³Han sände ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma.

⁴Då sände han ut andra tjänare och befallde dem att säga till de inbjudna: Min måltid är redo, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet! ⁵Men de brydde sig inte om det utan gick sin väg, en till sin åker, en annan till sina affärer. ⁶De andra grep hans tjänare och misshandlade och dödade dem.

⁷Då blev kungen vred och sände ut sina soldater och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad. ⁸Sedan sade han till sina tjänare: Allt är färdigt för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. ⁹Gå därför ut till vägskälen och bjud alla ni ser till bröllopet. ¹⁰Tjänarna gick då ut på vägarna och samlade alla de mötte, både onda och goda, och brölloppsalen fylldes med bordsgäster.

¹¹När kungen kom in för att se sina gäster, fick han där syn på en man som inte var klädd i bröllopskläder. ¹²Han sade till honom: Min vän, hur kom du in hit utan bröllopskläder? Mannen teg. ¹³Då sade kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret här utanför! Där ska man gråta och gnissla tänder. ¹⁴Många är kallade, men få är utvalda."

De första som hörde inbjudan kom inte till bröllopet. Men när festsalen sedan fylldes var det en man som inte var klädd i bröllopskläder. När han sedan fick frågan om varför hade han inget att säga. Och detta ledde till att han bands till händer och fötter och kastades ut i mörkret utanför, där man ska gråta och skära tänder.

Älskade vänner. Det kommer att finnas många kyrkobesökare som kommer att chockeras på den yttersta dagen. De tror att de har gensvarat på Herrens inbjudan till den himmelska festen, men i sina hjärtan har de aldrig gjort sig redo. De kallar sig kristna och de ärar honom med sina läppar, men deras hjärtan är hårda. Och när kungen säger till dem att ändra sina kläder kommer de kanske att stoppa in skjortan lite, men de kommer inte att ändra sina vanor. De kommer att ha mängder av ursäkter, att det är bara sådana de är, att det inte är något fel med det, att deras synd är så liten, att andra faktiskt är värre och att många faktiskt

har varit väldigt elaka mot dem. De säger sig ha hopp om himlen, men de vägrar att klä sig för himlen. De tänker inte lägga av sina gamla kläder och klä sig i kläder som passar för det liv de nu gör anspråk på att gå in i. Så kungen, Jesus Kristus, säger, ”bind dem till händer och fötter och kasta ut dem i mörkret utanför, ut i gråt och förtvivlan.”

Förändring oundviklig

När vi nu går vidare i Efesierbrevet och ställs inför verserna 22-24 i det fjärde kapitlet är det en text som är central i den bibliska läran om helgelse. Vi får lära oss från Jakobs brev att vi förvisso är förklarade rättfärdiga av tro allena – den kristna tron är helt unik och väsensskild från alla andra religioner och livsåskådningar eftersom den inte går ut på att vi måste göra ett antal goda gärningar och på så sätt skapa meriter som gör oss förtjänta av Guds frälsning. Nej, det börjar med att Gud kommer till oss medan vi är döda i våra synder och överträdelser och gör oss levande tillsammans med Kristus. Han ger oss tro som en gåva, och genom denna tro förenas vi med Kristus och får del av allt som är hans. Men, säger då Jakobs brev, även om vi är frälsta genom tron allena, är det inte en tro som förblir allena. Vår tro visar sig vara en levande och verksam tro när den tar sig konkreta uttryck i tacksamhet för det nya liv vi fått.

Det innebär att en kristen inte bara *kan* förändras, utan *kommer* oundvikligen att förändras. En kristen som inte förändras är nämligen inte en kristen. Hebreerbrevet 12:14 säger att utan helgelse kommer ingen att se Herren.

När vi fortsätter att gå igenom Efesierbrevet kommer vi att se att det inte är en förändring som vi själva orsakar ytterst sett. Det är något som den helige Ande gör i oss, också detta som en gåva. Men, det är trots det något vi kan sträva efter och kämpa för i Andens kraft. Här uppmanar Paulus oss i klarast tänkbara ordalag att lämna vårt gamla jag – vår gamla livsstil och våra gamla destruktiva vanor – och leva ett radikalt annat liv. Och då menar jag radikalt i ordets djupaste bemärkelse; det är så djupgående att det bara kan beskrivas som att det är en annan människa. En ny människa.

En serie kontraster

Texten vi har framför oss, verserna 22-24 är tre verser i en enhet. Det är två verser som är parallella med varandra eftersom de är varandras motsatser och dessa två hålls samman med den 23 versen som ger en sorts förklaring på hur dessa två ytterligheter förhåller sig till varandra.

Vers 22 talar om den gamla människan. Vers 24 talar om den nya människan. Vers 22 talar om det gamla livet. Vers 24 talar om livet i likhet med Gud. Vers 22 talar om att vi var bedragna av våra begär. Vers 24 talar om att vi är skapade i rättfärdighet och helighet. Vers 22 talar om bedrägeri. Vers 24 talar om sanning. Och dessa två hålls samman av vers 23 som fungerar som en länk, en instrumentell orsak, nämligen förnyelsen av ande och sinne.

När Paulus nu drar en slutsats och öppnar upp en ny tanke i Efesierbrevet finns det så mycket att säga och därför kommer jag bara att hinna igenom vers 22 idag. Men om vi lägger en god grund i vers 22-24 så kommer vi att se hur Paulus följer en liknande tanke en bra bit in i kapitel 5 och då kommer vi förhoppningsvis kunna hålla ett lite högre tempo.

Jag lägger upp återstoden av predikan i tre punkter. I den första punkten (1) vill jag bara försöka ge en överblick av Paulus argument och det sammanfattas i rubriken: ”var den du är!”. I den andra punkten ställer vi oss frågan *varför* – varför ska vi lägga bort det gamla jaget? Och i den tredje punkten vill jag ge några riktlinjer i *hur* – hur man gör för att lägga bort det

gamla jaget. Så: först det övergripande argumentet, sedan ”varför ska vi?” och till sist ”hur gör vi?”

I. ”VAR DEN DU ÄR!”

Då går vi till den första punkten och tittar på Paulus övergripande argument: ”var den du är!”

Bild av kläder

I de här verserna börjar han använda ett språk som kommer att hänga med ett tag framåt. Dessutom är det ett språk som återkommer också i andra brev av Paulus, nämligen bilden av kläder. Han målar upp det gamla livet; den gamla människan – det började han ju göra i vers 17. Sedan går han vidare och säger, ”men det är inte så ni har lärt känna Kristus” och fortsätter sedan i vers 22 ”därför ska ni lämna ert gamla liv och *lägga bort* den gamla människan.” Detta att ”lägga bort” är bilden av att ta av ett klädesplagg.

Poängen med att måla upp de här starka kontrasterna mellan det gamla och det nya att det är en avgrund mellan de båda. Den ena är på väg mot undergång, eller som Jesus säger, ”bunden till händer och fötter och kastad ut i mörkret utanför där man ska gråta och skära tänder.” Den andra är på väg mot evigt liv, ”skapad till likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet.” De är så olika, dels finns inget mitten-alternativ; det går inte att ha en fot på varje sida. Men framförallt är poängen att ingen kristen någonsin skulle drömma om att fortsätta i det gamla livet. Det vore dårskap bortom all beskrivning!

Så Paulus säger det enda logiska. Klä av er den gamla människan. Lämna det gamla livet. Vad menar han med den ”gamla människan”? Jag tror att man känner nästan intuitivt vad han menar. Det är den människa vi är födda till, den fallna människan som är fördärvad. Som är Guds fiende, bortvänd från honom och avtrubbad. Det är de destruktiva vanor, tankar och känslor som karakteriserar det liv som leder till fördärvet. Om vi läser både Efesierbrevet och Kolosserbrevet ser vi att den gamla människan också karakteriseras av dess tomma och lögnaktiga ord. I Efesierbrevet 4:25 säger Paulus att vi ska lägga bort lögnen – samma språk med kläder – och istället tala sanning. I vers 29, ”låt inga smutsiga ord komma över era läppar. Vers 31, ”lägg bort bitterhet, häftighet och vrede, skrikande och förolämpningar. Kapitel 5, vers 4 ”skamligt och dumt prat och grova vitsar är opassande.” Eller hör vad Paulus säger i Kolosserbrevet 3:8,

Kolosserbrevet 3:8-10 (SFB-15)

☞Men nu ska också ni lägga bort allt detta: vrede, ilska, ondska, förtal och fräckheter från er mun. ☞Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan med hennes gärningar ☞och klätt er i den nya människan, som förnyas till rätt kunskap och blir en avbild av sin Skapare.

Uppmaningen: ”var den du är!”

Jag kommer att utveckla resonemanget mer i nästa punkt, men Paulus övergripande argument är detta: ”förut var ni som de andra hedningarna. Deras förstånd är förmörkat. Deras tankar är tomma. De är främmande för livet i Gud. Men så är det inte mer er! Ni har fått ta emot Guds nåd genom Kristus och fått del av ett nytt liv! Ni har gjorts nya. Allt är förändrat! Därför, älskade vänner, lev som de personer ni verkligen är! Var inte fast i gamla destruktiva mönster i tanke och handling! Lev det liv ni har fått som gåva, i likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet!”

Illustration: krigsfånge

Säkert har du hört min krigsfånge-illustration tidigare. Men låt oss påminna oss igen. Föreställ dig att du är en soldat i en armé som blir tillfångatagen som krigsfånge. Din fiende är inte en fiende som respekterar krigslagar, nej, han kastar in dig i en fångelsehåla och plågar dig på alla tänkbara sätt. Varannan timme under natten där du ligger på golvet och sover har han för vana att komma instormande i rummet och tortera dig och kräva dig på information som du inte har. I flera år lever du i konstant fasa och utmattning och undernäring.

Men en dag blir du befriad. Ditt hemland har betalat ett pris för dig och köpt dig fri. Du är fri! Du får komma hem till en gammal vän som gjort i ordning ett gästrum för dig. Men även om du är fri objektivt så bär du fortfarande fångenskapen inom dig. Du sover fortfarande på golvet för sängen är för mjuk. Du vaknar mitt i natten och skriker av mardrömmar. Varje gång du hör ljudet av en dörr som öppnas låser sig hela din kropp av skräck. Du är fortfarande fast i fångenskapen som plågat dig så länge.

Det är till dig som Paulus kommer och säger, ”lev inte längre på det här sättet. Kom ihåg vad du är. Du är fri. Du behöver inte vara fast i ditt gamla jag. Du kan klä av dig det och klä på dig den nya friheten istället.”

Det är det övergripande argumentet: var den du egentligen är! Lägg av dig den gamla människan och klä dig i den nya människan istället.

II. VARFÖR LÄGGA BORT DET GAMLA JAGET?

Nu går vi till den andra punkten och ställer frågan *varför* – varför ska jag lägga bort det gamla jaget? Här får du fyra underpunkter.

1. Den gamla människan är död

För det första: lägg av dig den gamla människan eftersom den gamla människan är död! Frågan här är: varför säger Paulus här i Efesierbrevet att lägga av den gamla människan när han säger i Romarbrevet 6:6 att ”vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus”? Sedan fortsätter han i Romarbrevet att argumentera för att vi är döda för synden och fria från synden. Och ändå säger han här i Efesierbrevet 4:22 att vi ska lägga av den gamla människan? Hur ska han ha det?

Det finns ingen motsättning här. I Romarbrevet 6:6 beskriver Paulus vår status inför Gud. Gud har tillräknat oss Kristi rättfärdighet. Det innebär att också Jesu död tillräknas oss och synden kan inte längre göra anspråk på oss. Priset är betalt! När Jesus korsfästes, korsfästes också jag i Guds ögon. Min gamla människa dog. Nu finns ingen fördömmelse kvar för mig! Jag är fri!

Varför säger då Paulus att jag ska lägga av den gamla människan? Just därför! För att den gamla människan är död. Det är därför jag kan lägga av honom. Det är bara en person som fått sin gamla människa dödad som kan lägga av honom. Men även om han är död, hänger han på mig, så att säga, som en blöt filt. Även om jag objektivt sett är fri från honom hänger han fortfarande kvar och håller mig kvar i gamla destruktiva mönster.

Ser du att det inte finns någon motsättning mellan Efesierbrevet 4:22 och Romarbrevet 6:6? Det är på grund av att den gamla människan har blivit korsfäst som Paulus kan uppmana oss att lägga av honom.

Så, för det första: vi lägger av den gamla människan för att den gamla människan är död.

2. Den gamla människan går under

För det andra: lägg av den gamla människan eftersom den gamla människan går under. Titta i vers 22 igen,

Efesierbrevet 4:22 (SFB-15)

²²Därför ska ni lämna ert gamla liv och lägga bort den gamla människan **som går under**, bedragen av sina begär.

Det här kan ju låta förvirrande eftersom jag nyss sa att den gamla människan redan är korsfäst och syndens fördömmelse är bruten. Men det leder oss tillbaka till predikans inledning. Det kan vara svårt att avgöra vem som har den frälsande tron och vem som kommer att bli utkastad från festen. Det är inte svårt att avgöra för Gud – inför honom ligger allt öppet – men för oss människor. Vi känner igen den frälsande tron på att den är levande. Att den leder oss in i ett liv som vill leva helt och fullt till Guds ära och som inte vill hålla något tillbaka. Om det finns synd i ditt liv som du antingen minimerar eller bortförklarar eller rakt av förnekar så talar Paulus ord kraftfullt till dig: du måste lämna ditt gamla liv och lägga bort den gamla människan eftersom den gamla människan går under. Faktum är att det står i participform i grekiskan, vilket innebär att den gamla människan ständigt fördärvar sig själv. Just här handlar det alltså inte så mycket om ett slutligt mål som en just nu pågående process. Men det finns gott om texter som också tar upp fördärv som slutmål.

Galaterbrevet 6:7-8 (SFB-98)

⁷Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda. ⁸Den som sår i sitt köttets åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv.

3. Den gamla människan kontrolleras av begär

För det tredje: lägg av den gamla människan eftersom den gamla människan kontrolleras av sina begär. Om man slår upp det grekiska ordet ser man att det *kan* förstås som en stark längtan, men den allra vanligaste innebörden är ett otyglat begär. Ett begär som blivit kontrollerande i en människas liv. Paulus säger, återigen i vers 22,

Efesierbrevet 4:22 (SFB-15)

²²Därför ska ni lämna ert gamla liv och lägga bort den gamla människan som går under, bedragen av sina **begär**.

Ordet ”begär” är ett sammansatt ord. Det är ett grundord med ett litet prefix på. Grundordet handlar om vanliga begär, till exempel begäret efter mat när man är hungrig. Men prefixet ἐπι förstärker ordet till något mycket starkt, vilket nästan alltid handlar om ”över”-begär. När det blir ett ἐπι-begär blir det ett överdrivet, excessivt begär. Det behöver alltså inte vara ett begär efter något ont, utan är oftast ett överdrivet begär efter något gott – vilket i slutänden blir något ont.

Här har vi något av den stora tragedin av människans synd. När människan fungerar som hon ska kontrolleras vi av vår klokhets. Vi har öppna ögon och kan fatta beslut som är välgrundade och kloka. Men i människans fall har ordningen ändrats så att vi inte längre kontrolleras av vårt förstånd utan av våra instinkter och begär. Det begär som från början var något gott har tagit kontrollen över hela människans liv och förvandlat det till ett djuriskt kaos. Nu gör vi saker för att vi upplever att vi måste det. Vi fattar beslut i affekt och av

anledningar som ofta är helt bisarra. När begären tog kontrollen över oss förlorade vi något väsentligt av vad det innebär att vara människa.

Paulus säger att vi måste lämna ett sådant tillstånd. Synden har ödelagt mänskligheten och vänt människan upp och ner. Men nu behöver det inte vara så längre. I Kristus har vi fått också en sinnets upprättelse så att vi nu kan fatta ett beslut som vi vet är bra för oss och sedan hålla fast vid det även om det innebär lidande för oss. Vi måste inte fly undan lidandet utan har möjlighet att arbeta oss igenom det och komma ut på andra sidan med mognad och livsvisdom.

4. Den gamla människan är bedragen

Den tredje punkten om begär leder oss vidare till den fjärde och sista underpunkten: vi lägger av den gamla människan eftersom den gamla människan är bedragen.

Den här versen är svåröversatt eftersom orden böjs på sätt som är svåra att få att fungera i en begriplig mening på svenska. Men jag tycker att Helge Åkesons översättning från 1911 lyckas bra med den andra delen av versen när han säger att den gamla människan ”fördärvar sig genom bedrägeriets begärelser.” Hon fördärvar sig genom bedrägeri. Det är bedrägeriet som kontrollerar begären. Det är därför begären blir överdrivna och sätter sig i försätet.

Allt Satans verk kännetecknas av bedrägeri. Jesus säger att han är en ”lögnare från begynnelsen” och kallar honom ”lögnens fader” (Joh 8:44). Paulus säger i 2 Kor 11:3 att ormen bedrog Eva med sin list.

På grund av ormens list kännetecknas nu hela den fallna mänskligheten av bedrägeri. I Ordspråksboken 5 och 7 blir vi varnade för den ”främmande kvinnan” och den ”trolösa kvinnan” som förleder med sina tomma och hala ord, men som i själva verket leder till döden.

Aposteln Petrus talar om falska lärare i församlingarna,

2 Petrusbrevet 2:17-19 (SFB-15)

¹⁷Dessa människor är källor utan vatten och moln jagade av stormvinden.

Det djupa mörkret väntar dem. ¹⁸De talar stora och tomma ord och lockar med lössläpphet och köttsliga begär till sig människor som nyss har kommit undan dem som lever i villfarelse. ¹⁹De lovar dem frihet men är själva slavar under fördärvet, för det man besegras av är man slav under.

Varför säger jag allt det här? Jag vill bara visa att bedrägeri hänger samman med död. En bedragare är en slav under fördärvet, och har inget annat än det djupa mörkret att vänta. Och Paulus säger i vår 22:a vers att det är bedrägeriet som kontrollerar den gamla människans begär, den gamla människan som fördärvar sig själv och kommer att skörda undergång. Så vi lägger av den gamla människan också för att den gamla människan är en bedragen bedragare.

III. HUR GÖR MAN?

Nu kanske du undrar varför jag tar sådan tid på mig att bara säga samma sak om och om igen. Anledningen att jag upprepar de här tunga sakerna är att jag vill att var och en som hör detta ska känna tyngden och allvaret i vad Paulus talar om. Det är helt enkelt inte ett alternativ att säga att man är kristen men leva sitt liv som om synden inte spelar någon roll. Det går inte att minimera och säga att det inte är så farligt eller bortförklara och säga att det inte spelar någon roll eller rationalisera med att säga att jag bara är sådan här. Det är ett

bedrägeri och det leder till undergång. Det är precis det som är poängen med Jesu liknelse som jag läste inledningsvis. Att vara kristen är att låta den helige Ande förändra en. Att kämpa mot synden och döda synden i sitt liv.

Det här är ingenting vi behöver be över. I vår känslodrivna svenska kristenhet finns en tendens att säga att man ska be över allt som dyker upp och som kräver något av en. Det är helt enkelt ett religiöst sätt att säga ”nja, vi får se.” Men här finns inget att fundera över. Det finns en gammal människa som fördärvar sig själv genom bedrägeriets begärelser och det finns en ny människa som är skapad till likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet. Det är bara för oss att välja vilket liv vi vill leva och agera därefter.

Men hur gör man då? Hur gör man för att lägga bort den gamla människan? Ja, vi kommer att ägna en hel del tid åt de frågorna när vi går igenom resten av Efesierbrevet. Dessutom kommer vi att ägna en del tid åt Satans metoder för att bedra oss när vi kommer till det sjätte kapitlet. Här får det bli lite av en introduktion där jag ger dig sex korta men övergripande underpunkter. De tre sista kan låta snarlika. Det beror på att jag inte hinner utveckla dem så mycket, men jag ville ändå behålla dem som distinkta punkter så att ingen av dem går förlorad även om den låter som de andra.

1. Påminn dig om vad du *är*

För det första: du lägger bort den gamla människan genom att först påminna dig om *vad du är*. Du som har en levande tro på Kristus är inte längre vad du var. Även om slaveriet fortfarande gör sig påmint har du alltså en ny natur.

En viktig del i det kristna livet är att lära sig att tala till sig själv. Alla kristna är predikanter i meningen att vi predikar för oss själva. Vi påminner oss själva att vi är en ny skapelse i Kristus, att det gamla är förbi och något nytt har kommit (2 Kor 5:17). Att Kristus bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. I hans sår är vi helade (1 Petr 2:24). Att den som Sonen gör fri är verkligen fri (Joh 8:36).

Så fort du vaknar vill djävulen och hans armé säga tusen saker till dig för att föra dig in i depression och förlamning. Därför behöver du ha ammunition. Kom ihåg att Satans vapen är bedrägeri. Han gör allt han kan för att få dig att sluta tänka och bara reagera. Du behöver dagligen kalibreras och påminnas om vad du är.

2. Påminn dig om vad du *var*

För det andra: du lägger bort den gamla människan genom att påminna dig om *vad du var*. Det står här i Efesierbrevet 4:17-19 och så får vi en liten summering igen i vers 22. Lagg märke till hur detaljerad Paulus är och hur han upprepar sig. Han tänker inte låta oss bara glida förbi. Han fortsätter att påminna oss om vad vi var; han håller upp det framför oss.

Det här är en källa till triumf på många sätt i det kristna livet. Därför att det största mirakel du någonsin behöver i ditt liv har du redan fått. Samma kraft som var verksam i Jesus Kristus på uppståndelsens morgon var verksam i dig när han tog ut hjärtat av sten och gav dig ett hjärta av kött och gav dig den helige Ande som födde dig på nytt. Det finns inga hinder som är för stora för honom.

3. Se motsägelsen

För det tredje: du lägger bort den gamla människan genom att prägla fast i ditt medvetande motsägelsen i att påstå sig vara en kristen men att fortsätta leva som om Gud inte fanns. Utan att kämpa mot synden. Utan att vilja leva varje dag till fullo till Guds ära.

Det är inte svårt att se. Om jag ska kalla mig kristen får det kolossala konsekvenser. Är jag villig att sätta handen till plogen utan att vända mig om? Gud har frälst mig från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike (Kol 1:13). Han uppmanar mig att leva på ett sätt som är värdigt hans evangelium (Fil 1:27) – stämmer mitt liv med det jag utger mig för att vara? Är jag villig att byta kläder även om det innebär en radikal förändring i min livsstil?

4. Ha inget med mörkret att göra

Nu kommer vi till de tre sista punkterna som är snarlika. Jag tar dem väldigt kort. För det fjärde: du lägger bort den gamla människan genom att vägra ha med mörkret att göra. Det är en formulering jag hämtar från Efesierbrevet 5:7 som är kvar i precis samma resonemang.

Det är ett drastiskt förhållningssätt. Jag tänker inte ha med synden att göra. Jag tänker inte diskutera med djävulen. Jag tänker inte ha med honom att göra alls, därför att om jag går in i debatten har jag redan förlorat. Han är en bedragare och han kan alla argument.

5. Ha ingen omsorg om köttet

För det femte: du lägger bort den gamla människan genom att inte ha någon omsorg om köttet. Det är en formulering jag hämtar från Romarbrevet 13:14. Det innebär att jag vägrar ge den gamla människan någon föda. Det finns vissa platser, kanske till och med fysiska platser, som inte är bra för mig. Det finns vissa situationer där jag lätt hamnar i destruktiva tänkesätt. Jag tänker hålla mig borta från dem!

//Billy Grahams fyra löften. <https://www.desiringgod.org/articles/other-billy-graham-rules>

Tänk på Job som sa att han slöt ett förbund med sina ögon. Han vägrade vända sin blick och låta sig själv uppslukas av frestelserna (Job 31:1, 7). Eller hör Ordspråksboken 4:25,

Ordspråksboken 4:25-27 (SFB-15)

²⁵Låt dina ögon se rakt fram,
rikta din blick rakt framför dig.

²⁶Tänk på stigen där din fot går fram,
låt alla dina vägar vara rätta.

²⁷Vik inte av åt höger eller vänster,
håll din fot borta från det onda.

6. Döda köttet

För det sjätte och sista: du lägger bort den gamla människan genom att döda köttets gärningar. Det är en formulering jag hämtar från Romarbrevet 8:13,

Romarbrevet 8:13 (SFB-15)

¹³Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar kommer ni att leva.

Det finns ett liknande påstående i Kolosserbrevet 3:5,

Kolosserbrevet 3:5 (SFB-15)

«Döda därför era jordiska begär: sexuell omoral, orenhet, lusta, ont begär, och girigheten som är avgudadyrkan.

Att döda innebär att kväva dem till döds. Att ge dem så lite föda att de inte längre orkar leva. Att så fort jag märker att den gamla människans slaveri sticker fram så går jag till attack genom att gå bort från liknande situationer igen tills jag ser att denna gamla människans vana är död.

AVSLUTNING

Vänner, i alla dessa sex punkter jag har gett vill jag betona att det naturligtvis handlar om oss var och en som individer. Men – och jag kan inte betona det här tillräckligt – ingen av oss är tänkt att leva våra kristna liv i ensamhet. Vi behöver varandras hjälp, inte minst för att vi läste några verser tidigare att den helige Andes hjälp förmedlas genom det stöd som varje lem i kroppen ger. Det är inte en kamp vi klarar i egen kraft. Det är en kamp som måste ske i den helige Andes kraft och då är den kristna gemenskapen central. Låt oss därför ta för vana att bekänna våra synder för varandra och be varandra att hålla oss ansvariga och hjälpa oss i kampen mot synden. Det är ett så obeskrivligt vackert liv Gud har frälst oss till. Låt oss leva det till fullo utan att hålla någonting tillbaka!